

SLOBODE NA INTERNETU

Sažetak

IMPRESUM

Izdavač
Civil Rights Defenders

Za izdavača
Goran Miletić

Autori
SHARE Fondacija

Kristina Ćendić
Bojan Perkov
Andrej Petrovski
Filip Milošević

Urednici
Neda Mirković
Filip Merel

Dizajn
Marko Kovačevski

SLOBODE NA INTERNETU U ZEMLJAMA ZAPADNOG BALKANA

Sažetak

UVOD

Vlade Zapadnog Balkana već neko vreme u kontinuitetu ugrožavaju pravo na slobodu izražavanja gašenjem medijskih glasila i stranica društvenih pokreta, kao i zastrašivanjem pojedinih aktivista na internetu. Takođe je primetna i pojačana tendencija donošenja novih zakona kojima se cenzuriše onlajn sadržaj. Zabrinutost izaziva i nadzor i nedostatak efikasne zaštite ličnih podataka građana. Takve mere ograničavaju i sputavaju građanski aktivizam i udaraju na same temelje demokratije.

Evropska konvencija o ljudskim pravima i preporuke Saveta Evrope naglašavaju da su države članice nadležne za implementaciju standarda ljudskih prava i osnovnih sloboda na internetu. Uz to, države članice imaju obavezu prema svojim građanima da poštuju, štite i promovišu ljudska prava i osnovne slobode na internetu.

Organizacija Civil Rights Defenders u saradnji sa SHARE Fondacijom sprovela je istraživanje o slobodi na internetu u Srbiji, Bosni i Hercegovini, Albaniji i na Kosovu. Ovaj izveštaj predstavlja komparativni pregled specifičnih pokazatelja i predlaže set preporuka za vlade ovih zemalja čijom primenom bi se poboljšalo stanje u vezi sa slobodom građana na internetu.

Pokazatelji korišćeni u istraživanju zasnovani su na pokazateljima slobode na internetu datim u Preporuci Saveta Evrope CM/Rec(2016)5, koji su prilagođeni lokalnom društvenom kontekstu. Oni se konkretno odnose na četiri glavne oblasti: (1) stvaranje sredine u kojoj je moguća sloboda na internetu, (2) pravo na slobodu izražavanja, (3) pravo na slobodu mirnog okupljanja i udruživanja, (4) pravo na privatni i porodični život. Svaka ova grupa pokazatelja daje dublji uvid kroz konkretnije specifične pokazatelje čiji broj varira u zavisnosti od složenosti teme.

Ovakvo istraživanje je neophodno da bi se mapirale najproblematičnije oblasti u svakoj zemlji i istovremeno analizirali zajednički rizici kojima su svi građani regiona izloženi. Takav holistički pristup je izuzetno važan jer obezbeđuje da preporuke budu praktično primenjive i od ključnog značaja za budućnost slobode na internetu u zemljama Zapadnog Balkana.

Zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda na internetu garantovana je zakonom, u skladu sa odgovarajućim članovima Evropske konvencije o ljudskim pravima (EKLJP).

Bilo koji državni organ koji ima regulatornu ili neku drugu nadležnost u odnosu na internet svoje aktivnosti izvršava nezavisno od političkog ili privrednog uticaja, transparentno i štiti i promoviše slobode na internetu.

1. OKRUŽENJE KOJE OMOGUĆUJE SLOBODU NA INTERNETU

Zakonodavni okviri zemalja kojima se bavi ovaj izveštaj uglavnom daju prostora slobodi u medijima i na internetu. Neke zemlje su dekriminalizovale klevetu, dok su druge usvojile nove zakone o bezbednosti na internetu. Ali i uprkos ovim propisima, sprovođenje zakona i dalje ostaje pod znakom pitanja. Razlozi za problematičnu primenu zakona uglavnom leže u političkim neslaganjima i pritiscima, a u nekim slučajevima i u nasleđu 90-ih.

- ▶ U Bosni i Hercegovini je veći deo zakonodavnog okvira postavila međunarodna zajednica nakon rata. Međutim, snažne nacionalne podele ometaju sprovođenje zakona. Podele takođe sprečavaju donošenje novih zakona i prilagođavanje postojećih zakona međunarodnim standardima bezbednosti na internetu. Zakon o javnom redu i miru izostavio je definiciju javnog prostora, što je imalo negativan efekat na internet i društvene mreže u smislu adekvatne regulacije.
- ▶ Amandmani na zakonodavni okvir o medijima u Albaniji predviđaju registraciju onlajn medija i nadzor nad objavljivanjem vesti uz potencijalno ogromne novčane kazne i ukidanje sajtova.
- ▶ Prema Strategiji za borbu protiv visokotehnološkog kriminala od 2019. do 2023, Srbija mora da uskladi svoj nacionalni pravni okvir sa Evropskom direktivom o napadima na informacione sisteme.
- ▶ Za razliku od ostale tri zemlje, Kosovo nije potpisnica Budimpeštanske konvencije o visokotehnološkom kriminalu, te iako Kosovo ima Zakon o prevenciji i borbi protiv visokotehnološkog kriminala, Zakon o krivičnom postupku ima veću pravnu snagu u slučaju da postoji neusklađenost između dva zakona.

2. PRAVO NA SLOBODU IZRAŽAVANJA

Slobodan pristup internetu i nepristrasnost mreže

Iako neke zemlje zakonima garantuju nepristrasnost mreže, druge se ovom temom ne bave tako eksplicitno. U vezi s pristupom informacijama u različitim zemljama nailazi se na različite probleme – geografske prepreke, visoku cenu internet usluga, ili druge faktore koji ograničavaju pravo na primanje i slanje informacija.

- ▶ Srbija garantuje slobodan pristup informacijama, deljenje informacija i korišćenje aplikacija i servisa koje korisnici odaberu.
- ▶ Na Kosovu, Zakon o elektronskim komunikacijama garantuje da je regulisanje elektronske komunikacije zasnovano na principu tehnološke nepristrasnosti bez ikakve diskriminacije konkretnih tehnologija.
- ▶ Veći deo Bosne i Hercegovine čine planinski predeli, pa su posebne mere preduzete da bi internet stigao i do ruralnih i udaljenih predela. Polovina seoskih domaćinstava ima računar, dok oko dve trećine živi u mestima pokrivenim mrežom mobilne telefonije. Preko 90% mladih ljudi u ruralnim i urbanim sredinama koriste i računare i internet, ali je njihov broj za 3–4% viši u urbanim sredinama.
- ▶ U Albaniji je internet prilično skup i nisu preduzete nikakve razumne mere kojima bi se obezbedila prihvatljiva brzina po prihvatljivim cenama. Brzina interneta u Albaniji je niska (od 1 Mbps do 8 Mbps u kućnim uslovima), a mesečna cena varira od 10 evra do 100 evra za veće brzine.

Medijske slobode

Sloboda medija garantovana je zakonom, ali je u praksi nezavisnost medija problematična u svim zemljama, i to u smislu registrovanja medija, učestalih pritisaka na medije (pogotovo u manjim sredinama), tehničkih napada, kao i česte cenzure. Medijske slobode su u nekim sredinama ograničene više nego u drugim, ali je opšti pad primetan svuda.

- ▶ Tehnički napadi na onlajn medije u Srbiji su prilično česti i uključuju DDos napade, neovlašćen pristup, neovlašćeno menjanje sadržaja, ubacivanje štetnog softvera (malware), itd. Mete napada su obično mediji koji kritikuju postupke vlade.
- ▶ U Bosni i Hercegovini su mediji duboko polarizovani u nacionalnom smislu, a pritisci na medije mahom dolaze od političkih stranaka.
- ▶ Prema izveštavanju Freedom House-a, postoji direktno i indirektno političko mešanje u rad medija na Kosovu, gde se navodi da su neki državni organi ometali rad reportera u više navrata.
- ▶ Neki onlajn mediji u Albaniji tvrde da je njihov sadržaj cenzurisan i uklanjan i sa Fejsbuk stranica.

Bezbednost novinara

Novinari i medijski akteri su često mete napada u svim ovim zemljama. Takođe je česta i samocenzura. Neki državni akteri često pribegavaju verbalnim napadima i vređanju novinara, dok retko postoji ikakva zaštita, a istrage zločina protiv novinara dugo traju.

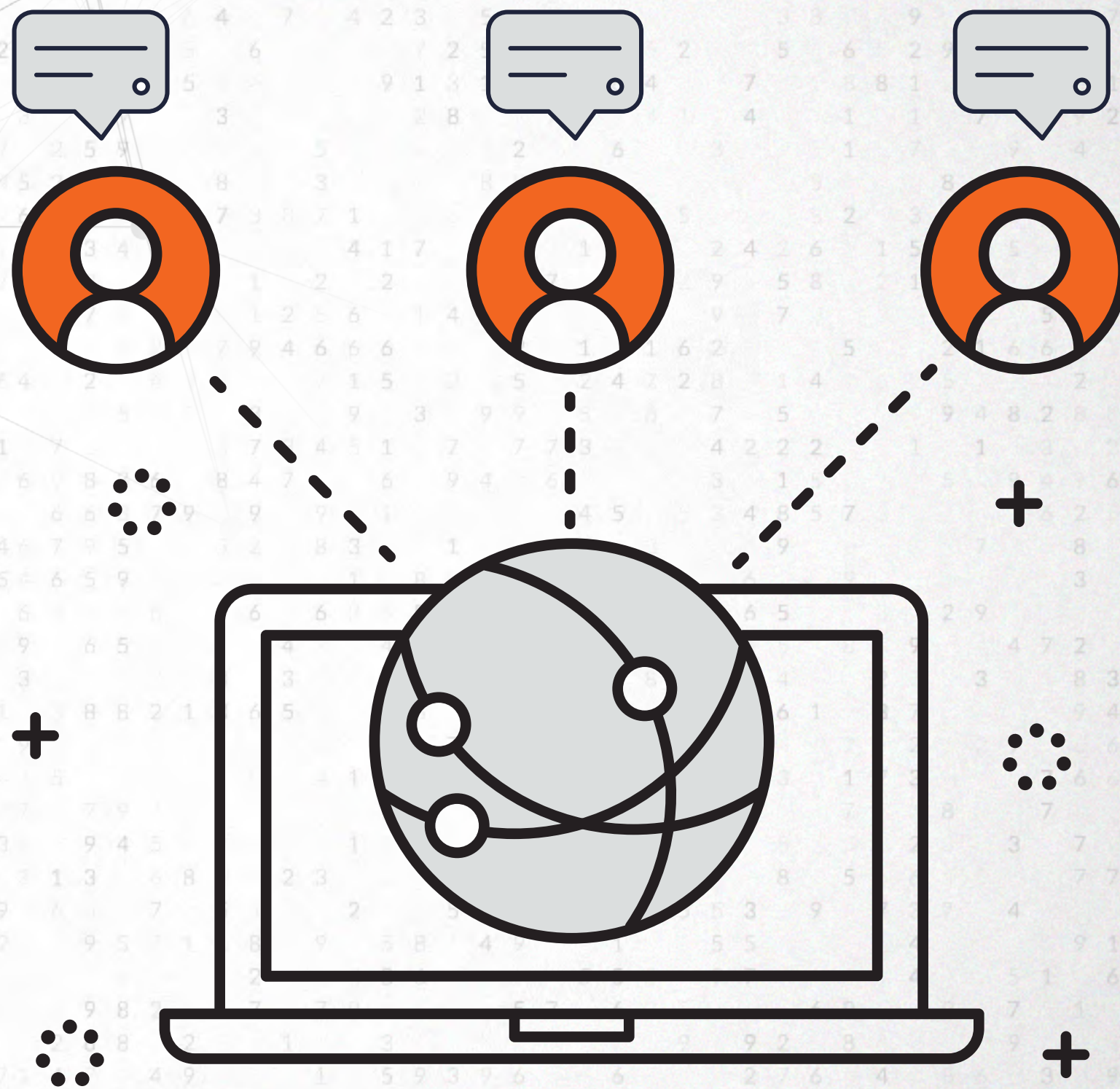
- ▶ **Preko 60% novinara s Kosova oseća da im se u izvesnoj meri pretili nasiljem, 22% novinara kaže da se osećaju „potpuno“ zastrašeno, dok samo 7% novinara smatra da bi se pravni sistem na adekvatan način bavio njihovim slučajem.**
- ▶ **U Bosni i Hercegovini je u periodu od 2006. do 2015. samo 15% od zabeleženih 60 slučajeva zločina prema novinarima dobilo epilog pred sudom, tj. izrečena je sudska presuda.**
- ▶ **Istrage slučajeva zastrašivanja i krivičnih dela protiv novinara i aktera u novim medijima su vrlo spore. Uprkos tome što u Srbiji ima mnogo slučajeva napada na novinare, slučajevi kao što su pretnje i zastrašivanja vrlo često ostaju nerazrešeni.**
- ▶ **Albanski novinari i zaposleni u medijima osećaju brojne pritiske koji dolaze s najviših instanci vlasti. Vrlo često dobijaju pretnje i postaju žrtve napada.**

3. PRAVO NA SLOBODU UDRUŽIVANJA I ODRŽAVANJA MIRNIH SKUPOVA

Sloboda udruživanja garantovana je u svim zemljama. Može biti ograničena samo ako je to neophodno za zaštitu javnog zdravlja, morala, prava drugih, i bezbednosti. Društvene mreže su postale način da se ljudi udruže oko nekih zajedničkih ciljeva i obično su to bile Fejsbuk stranice različitih pokreta ili organizacija civilnog društva.

4. PRAVO NA PRIVATNI I PORODIČNI ŽIVOT

U ustavu nekih država pravo na privatnost nije eksplicitno navedeno već je često uključeno kao deo ostalih prava. Međutim, imajući u vidu promene koje donose nove tehnologije, države sada pokušavaju da usvoje nove zakonodavne okvire kojima bi se regulisalo ovo pravo, da dodaju amandmane postojećim zakonima i usklade ih sa međunarodnim standardima, kao i da uspostave relevantne institucije. U ovom procesu sve države suočile su se sa izazovima, pogotovo u vezi sa presretanjem komunikacija i video nadzorom.

- ▶ Video nadzor na javnim mestima koji vrše državni organi u Srbiji nije regulisan, ali postoje odredbe koje regulišu obradu podataka koji su dobijeni video nadzorom.
- ▶ Najnoviji amandmani albanskog Zakona o presretanju komunikacija i Zakona o kaznenom postupku dali su više prostora za mogućnost presretanja komunikacija.
- ▶ Agencija za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini nema dovoljno podrške državnih organa, te oni koji krše privatnost ne trpe nikakve posledice a zaštita podataka građana Bosne i Hercegovine u velikoj meri je upitna.
- ▶ Kosovo je ustanovilo instituciju Poverenika za nadzor nad presretanjem komunikacija, koji vrši godišnju kontrolu zakonitosti presretanja komunikacija i prijavljuje kada ustanovi da je došlo do kršenja.

